

SEEMANŮV DENÍK V.

DRUHÝ OFICIÁLNĚ ČERNOBÍLÝ ZPRAVODAJ FESTIVALU THEATRUM KUKS

26. SRPNA 2018 | OPUS ANDREINI

SBOHEM A ŠÁTEČEK...

POSLEDNÍ DĚJSTVÍ | RÁCHELÍNO & VOJTÍNO

Vážený čtenáři, milovníku i odpůrce řádků našich, těch pět dní na Kuksu uběhlo jako voda a my už se zase musíme na rok odmlčet. Věť, že se nám to neříká zrovna lehce – vždyť kromě nádherných představení a koncertů nás, členy redakce, vždy ponejvíce potěšilo a zahřálo, když jsme Tě viděli třímat v ruce náš (a samozřejmě Seemanův i Šporkův) zpravodaj. Obracíme se teď na Tebe s úpěnlivou prosbou: mluv s námi, říkej nám své pocity, poskytni nám to nejcennější, co si můžeme přát – odezvu, necht' jsme zase příště o Ku(k)s lepší.

Každý z nás už je z krajiny libé pryč, zase vedeme své každodenní životy, zase večer chodíme domů utahaní. Ale, milý čtenáři, určitě i Ty si můžeš být jistý tím, že pokaždé, když uslyšíš to kouzelné slovo „Kuks“, vybaví se Ti všechny nevšední zážitky, které jsi zde měl. Každý si vzpomene na něco jiného, každý na něco svého, ale všichni sdílíme hřejivou a společnou vzpomínku na těch slovy nepopsatelných několik dní. Ponoř se tedy do posledního čísla našeho skromného zpravodaje...

JAKUB HOJKA

„SVĚT, KDE EXISTUJE VĚDA A MYSTIKA VEDLE SEBE...”

ZPOVĚDNICE | RÁCHELÍNO

Začneme *poeticky*. Čím je vám baroko?

Momentálně pro mě baroko znamená svět, kde existuje věda a mystika vedle sebe, kde se snoubí racionální s intuitivním nebo duchovní s přízemním. Svět, který funguje podle úplně jiného paradigmatu než naše současnost, což je pro mě jako pro přírodovědce velmi vzrušující. A zároveň je to období, které položilo základy dnešního vědeckého myšlení, o důvod víc, proč se jím právě já potřebuji a chci zabývat.

Pokračujeme *poeticky*. Co vy a THEATRUM KUKS?

Bohužel jsem toho z festivalu moc nestihl, a pokud jsem už něco stihl, tak mi stejně hlavou rotovaly jenom myšlenky spojené s naším představením...Ale moc se mi líbí jeho komorní a přátelská atmosféra a samozřejmě prostředí Kuksu, které je naprosto dechberoucí a velmi inspirující. A mít Kuks, navíc povznesený festivalovým životem, jako kulisu i námět představení? To je něco naprosto neuvěřitelného. Moc rád bych se na festival někdy vrátil a absolvoval ho v plné síle.

Končíme *poeticky*. Jste barokní i mimo festival?

Ted' mě ještě čeká další týden s *Alchymistickou manufakturou*, kterou připravujeme pro uvedení na naší domácí scéně v Dolních Chabrech v kavárně Pod pavlačí. Takže minimálně týden ještě budu barokní alchymista, jaký budu potom, zatím nemám úplně vymyšlené.

DERNIÉRA VRCHOLEM NEJEN DÍLA SVÉHO DIVADELNÍ KUKÁTKO | LUKŠÍNO

Text měl původně vyjít již v čísle čtvrtém, ale vzhledem k odpadnuvšímu nedělnímu koncertu, jsme jej posunuli semhle.

Slepý a pozdějc svatým Vavřincem zázračně vyléčený režisér Adam přivezl na Kuks derniéru kusu svého, kterážto z rodného Roškopova, a jeho „zdejšího“ ochotničení, vzešla. Hrály se tam tu (po)divné, tu jiné tituly, aby vzniklo z nich cos nadmíru výtečného. Výtečnost tato pak zahájila mini-festiválek uvnitř festivalu, dětem věnovaný – THEATRÍČKUM KUKSÍČEK.

A nutno dodat, že lepší, radostnější, hravější (a mnozí by jistě dodali: jelínkovitější) úvod pro ten první roční(če)k sotva hledati. **Jiří Jelínek, Divadlo DNO a Open Art – Život a smrt svatého Vavřince aneb Převeliké rožnění.**

Domnívám se, že nejde ani tak o to, co přesně nám, energií se ošívající, rozehrané osudy (od narození po plamenné úmrtí) římského klerika, jednoho ze sedmi diakonů, odhalily a co ponechaly stranou, z čeho si legrácku udělaly a co myslely pak vážně – abychom se my se svými malými ratoletstmi leccos dozvěděli. Chválami šetřit se nedá, věřte mi; všem se to líbilo! Malým, velkým i těm, co odjinud z dálky ještě „očumovali“.

Pro mne bylo však tím nejlepším, vše převyšujícím a nad tím vším ochranitelsky bdícím něco trochu jiného, nežli jen humorem a veselostí opředená inscenace, která byla skvěle odehrána a stejně tak skvěle prozpívána a „protančena“. Byla to až magicky vzniklá syntéza několika aspektů, které daly vzniknout (a vdechly tak život) zážitku naprosto jedinečnému.

Prvním aspektem samotný Kuks, pod schody kostela/hrobky, a počasí přející. Druhým pak dobře naladěné a divadélka chtivé publikum, které se chtělo bavit a smát a hrát si. A do třetice (ač mnohé vynechávám; to snad aby se chvály nestaly plytkými řečmi) pak vzniklá iluze jakéhosi „absolutního kočovného divadla“, jehož umělci sjíždějí se do krajín Kuksu podobných, aby obyčejného člověka od chmur odháněli. Výborná a chtělo by se říci perfektní souhra nejen žánrová a artistní, ale i hudební (a všelijaká jiná). Vytknouti nedá se toho skutečně mnoho.

Tvůrci a herci sešli se tu z Prahy (Minor), Brna (Polárka), Mostu (Rozmáňo), Kladna (Lampion) a nedivil bych se, kdyby i dalších. Smutnou stránkou věci může být, že vídat tuhle partu pravidelněji nemožné skoro jeví se. Na stranu druhou však dokazuje se něco ohromnějšího. A to, že naše divadlo pro děti – díky těmto a mnohým dalším – má opravdu den ode dne silnější základnu a den ode dne jeho kvality skokem rostou. Neměli bychom jej proto opomíjet a jít naproti nejen THEATRÍČKU, ale i dalším festivalům dětským a mládežnickým, které chtějí dobrého (lidského, rozumného i citlivého, později i průběžně vzdělaného) diváka vychovávat. A snaží se jej vychovávat tak, jak nejlépe umí. Srdcem i dušičkou. Se vším, co mají a co svět nabízí.

Nebude proto divem, že po těchto slovech, ještě ta největší připišu. Pominu-li domácí Geisslers, stala se tahle (poslední) podívaná vrcholem letošního ročníku THEATRUM KUKS. Nebyl bych sám k sobě upřímný, kdybych tu teď nehlásal, že to bylo to nejlepší z divadelního programu. A radůstka je to o to větší, víte proč? **Protože to nejlepší tentokráte patřilo dětem.**

„DVA RODY, OBA STEJNĚ VZNEŠENÉ..."

DIVADELNÍ KUKÁTKO | LUKŠÍNO

O třech kusech, kteréžto trilógii tvoří – a žánrově i artistně rozličný *Opus Andreini* skládají – jsme napsali už mnohé. Prolistujte si první ročník zpravodaje, zavítejte na [Divědové na blogu](#) a odtud dále pak můžete brouzdati světem reflektivně divadelním, jenž o témže umu už též mockráte psal. V krátkém ohlédnutí tomto však jen drobně na svůj nešikovný text z letošního čísla prvního (o *Kráse střídající nádhery*) navázati chci.

Geisslers Hofcomoedianten jsou stále progresivní a současní. Dokážou překvapit sebe i nás. Dokážou se od poslední úspěšné inscenace posunout dál a přinést zase něco svěžího, nového. A ten všeho-um jim v tom pomáhá. Ovládají divadelní jazyk natolik, že si s ním mohou hrát, mohou jej zneužívat, mohou objevovat jeho zákoutí a tím nás pak s lehkostí šálit.

– A právě třídílný *Opus Andreini* je tomu též důkazem.

I: G. B. Andreini – Dvě komedie v komedii – 1623/2014

Divadlo na divadle s divadlem a o divadle. Dvě hry v jedné a jeden princip proplétající se druhým, třetím, čtvrtým... Bláznivá režijně i dramaturgicky nápaditá smršť bytostně divadelních prostředků. Zpěv, pantomima, loutky, převleky... všechno to umí. Jazyk tvůrců i herců stává se jedním a vytváří spektakl naprosto pro každého. Jeden by se možná i divil, že všechna takhle superlativa, mají svůj základ a inspiraci právě v baroku či spíše italských renesančních komedií s prvky dell'arte. Tak trochu všechno se vším, dobře namíchané – inu, když jedna doba inspiruje dobu další... (Tyhle rody jistě rozepře mít nebudou.)

II: G. B. Andreini – Magdaléna lascivní a kající – 1652/2015

Od bytostného divadelnictví k výsostně chlípnému a zbožnému oratoriu na vodní ploše. Činohru začínají tu převyšovat žánry (a subžánry?) operní i taneční. Rodí se syntetický jazyk, který základy má v tom předchozím, ale stává se vytříbenějším – nikoliv ve smyslu slova lepším; spíše jiným, novým a vskutku soběstačným. Nepřevyšuje, odhaluje další tvář. – Takovou, v níž nalezneme se třeba ten, který té předchozí příliš neholdoval.

III: I. Andreini – V borůvčí – 1588/2017

A do třetice, promluvu tělem nutno zakusit. Lesní erotická němohra, jejímž jedním z pilířů je intimita (obnažená na/pro všechny své významy) a též kvality a zvyky ostatní, z děl předchozích, nepatrně a vkusně sem prostupující. Lidskost a Zvířecost snoubí se zde v grotesce sobě vlastní, nadmíru upřímné. Seberete-li člověku slovo a necháte-li promlouvat jeho tělo, vzniká bezprostřednější a živelnější způsob komunikace. Vzniká tak další stupeň k pomyslnému divadelnímu Olympu pro tento rod, rodem jiným inspirovaný.

Dva rody, tři inscenace, jeden opus. Pokaždé zážitek ctnostný a pokaždé o Lásce. O Lásce s velkým písmenem na začátku. Lásce k tomu druhému, sobě samým, k umění i dalším krásám...

Psáti dalo by se ještě mnoho, úvah a myšlenek rodí se nespočet, ale myslím, že čas rozloučit se nastal. Uvidíme, zdali je vhodné za sebe ještě o rodě Geisslers psáti, když už mne mají na lopatkách a jsem už tolik „jejich“. Navíc, teď psaní jiné čeká nás: knihu jim – rodům oběma – s kolegy totiž chystáme...

HÁDEJ, HÁDEJ HADAČI: DÍL PÁTÝ

ZÁHADA | SRELSSIEG

ROVENIO

Šťastné komedie, pouze vám je v divadle dovoleno žertovně si pohrávat s nejtajnějšími záležitostmi věcí, ba dokonce srdcí a promluvit do duše bezcitným a radostně spojit zdánlivě rozdělené a beznadějně. Šťastný je ten, kdo komedie vymyslel a kdo je hraje, ale nejšťastnější ten, kdo se na ně dívá. Jsou totiž součástí velkého dění.

Mám tě rád

Mám tě ráda

Svou náruč tobě otvírám

Kde jsi ty, tam chci být

Já – moje láske

Pojď blíž, chci ti říct, že

Mám tě rád...

SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ Z MINULÉHO ČÍSLA:

Jan Kryštof Liška (1650-1712) – obraz Nanebevzetí Panny Marie.

Český barokní malíř, jehož dílo zahrnuje převážně oltářní obrazy a fresky.

SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ POSLEDNÍHO DÍLU:

TO SNAD POZNÁTE, NE?

NA CHVÍLI ZAS KONEC VŠEM ŘEČÍM...

BAROKNÍ KECÁTKO | TŘI KLEVETNÍCI

ZTRÁTY A NÁLEZY

- V šapitó se našly brilantové brože s monogramem F. A. Š.
- V bylinkové zahradě si někdo zapomněl patnáct růží.
- V hrobce Šporků byly nalezeny ostatky.
- Nalezen šlojier jakýsi před stánkem svatým.
- Nalezen slovník, kde se dozvíte, co znamená slovo šlojier.
- Nalezeno zhruba sto dalších vzkazů pro Petra Šmída.
- Nalezeny milostné dopisy. Anonymní.
- Na trávě před hospitem se našlo Štěstí.

VYTRŽENO Z KONTEXTU

- První večer: „Cvrčky nechápu...“
- Jezdí sem dámejídlo?
- -- Tak Damákům přijde vtipný lejt na nás pivo z cimbuří.
- -- Protože neví, že na ně jdeme zrovna psát recenzi.
- Deset ráno, jo? Tak já si dám před divadlem ještě pivo...
- A dneska už si do redakce to víno vezmeme?
- Ukaž mi to, prosím tě, já se na to podívám...
- Poslední večer: „Tyvole, furt ty cvrčky nechápu...“

SAMÁ LÁSKA ANEB BAROKO, KTERÉ SPOJUJE PRINCIPÁLŮV EPILOG | LUKŠÍNO

-

Ales Pospisil ❤️ ...a to je vše, co bych k tý redakční partě měl :)
 Super · Odpovědět · 2 d 4
-

Kateřina Bohadlová Budete nam celý rok chybět! Díky, workoholicka particko!
 Super · Odpovědět · 2 d 5
-

Alena Hladká Byli jste... 🙌👉👈👉👈❤️👍👍👍
 Super · Odpovědět · 1 d 3
-

Kristýna Šrolová Nejlepší redakce! ❤️👍👍👍
 Super · Odpovědět · 1 d 3
-

Tereza Bortlová Milujeme vás! 😊 Bylo to úžasné si každý den u snídačky číst vaše řádky! Díky za ně, díky za vás!!!! Když ne ve vile na Štvanici, tak za rok zase naví ❤️👉👈
 Super · Odpovědět · 1 d 3
-

Simona Jindráková Nejlepší deník! Nejlepší redakce! Nejlepší počtení! 🙌👉👈👉👈 A příští rok se obzvláště těším na nové rubriky 🙌❤️
 Super · Odpovědět · 1 d 3
-

Eliška Sevelďová Startujte pera na 9.-11.11. Uvidíme se na VILOmeninach. ❤️
 To se mi líbí · Odpovědět · 1 d 5

👉 Tereza Bortlová odpověděl(a) · 1 odpověď
-

Michaela Kuhnova Nejlepší počteníčko...ještě teď...stále dokola ... 🙌👉👈
 Super · Odpovědět · 30 min. 1

A pak nemají ta tradiční a důležitá slova závěrečná/epilogová, šéfredaktorova/principálova, zavánět kýčem a patosem; když tohle vám k obrázkům z redakce zdejší píšou! Nežli však začne to vypadat, že jsme si tu samou chválu a samou Lásku zaplatili, posílám tři velikánská díky, od srdíčka mého, ni fejsbukového.

První a neskonale nekonečné patří redakci...

Rachel Duchkové (Ráchelíno) a **Vojtovi Frankovi** (Vojtíno). Kolegům a přátelům, kteří ve slově jsou zdatnější nežli já a tak to má být. Neb šéfredaktor-principál není pouze od psaní a proto spolehnouti se musí na své druhy, kteří leckdy kvalitou svou věc zachrání. Opravovat a ladit vaše texty byla jedna velká radost, stejně jako byla radost, že i vy důvěru jste v mou malíckost vložili. K redakci dala by se připojit **Anna Hladká Vašicová**, která obrázky pro naše strany zajistila a ty nejkrásnější památeční z redakce (Comoedien-Hausu, kde genius loci nikdy neskoná) pořídila. A též **Markétě Kaňkové**, nové to kolegyni, která redakci a spánkoviště s námi sdílela a o všem festivalovém v rozhlasu na vlnách promluví a naše slova doplní.

Děkuju.

Druhé a zkrácené, neb důvod k pivu či vínu tak bude...

Všem **Geisslers** a jim přidruženým tvůrcům, organizátorům a prostě všem – sledujte, jak krátce to zkusím vystihnout – **se kterými jsem během festivalu (ponejvíce rád) ztratil jakékoliv slovo i objetí.** Všem, s nimiž jsem se po celou tu dobu potkával a kteří dávali mé-naší práci a snaze smysl. V témž díku pak všem, co do krajín líbezných zavítali – **divadlům, hudebníkům, tanečníkům; a v neposlední řadě všem divákům a našim shovívavým čtenářům,** jenž pár zlatek za každé číslo věnovali a slovům našim příležitost „zazníti“ dali.

Děkuju nastokrát.

Třetí, jež pozvánkou na příště mohlo by býti...

Baroku. Baroku, které dalo vzniknout festivalu, který už sedmnáct let spojuje. Umělce a jejich umění, vzdělance a jejich zkušenosti. Festivalu, který příští rok po osmnácté zase svede cesty lidí a přátele i kolegy z nich učiní. Baroko nové i starší, baroko nečekané, baroko inspirující. Baroko nás všechny spojující a něco mezi námi vytvářející.

Děkuju nastotísíckrát.

**SIC DŘÍVE SE JISTĚ POTKÁME, ALE ZVOLATI MNE NECHTE:
„TAK ZASE ZA ROK!“**

LUKŠÍNO

VOJTÍNO

RÁCHELÍNO

THEATRUM
KUKS 2018

BAROKO, JAK JEJ NEČEKÁTE

22.—26. 8. 2018

Multizánrový festival barokního a barokem inspirovaného umění.

VZNEŠENÉ X PŘÍZEMNÍ

DIVADLO | HUDBA | OPERA | TANEC |
WORKSHOPY | PROGRAM PRO
DĚTI | GENIUS LOCI

• • •

THEATRUM-KUKS.CZ

JSME V SÍTÍCH

Festivalu byla udělena trvalá záštita Rady Královéhradeckého kraje na období 2018–2020.
Festival se koná pod záštitou Města Lysá nad Labem a starosty města Lysá nad Labem.

ZA FINANČNÍ PODPORY

PARTNEŘI

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI

ZA PODPORY

